

SOLIDARITAT I UNITAT DES TREBALLADORS (SUT)

www.nodo50.org/sindicatosut - 657 842 589 - sindicatsutbcn@gmail.com

C/Mallorca 632 local 16 – Barcelona <M> Clot

Als treballadors de Panrico i a tota la classe obrera

"Emilio Botín, uno de los banqueros más influyentes del mundo, cree que España empieza a vivir «un momento fantástico»."(El Periódico, 18/10/13) El "moment fantàstic" de l'Empresa Espanya S.A. en el que ens obliguen a treballar per salaris de misèria, amb ritmes decuplicats, amb una gran massa de companys a l'atur. *"La fuerza laboral en España en 2014 será un 20% más barata que la de alemanes, franceses e italianos"*(El País, 10/10/13). Però es quedarà de braços creuats davant d'això la burgesia alemanya, francesa, italiana o de la resta del món? No. Ells estan imposant i imposaran també rebaixes continuades contra les condicions de treball i de vida dels treballadors assalariats per posar-se a l'alçada dels seus competidors espanyols. A Alemanya la situació és la següent: *"Entre esa bolsa de 8 millones de personas con salarios mínimos, unos 4,1 millones cobran menos de 7 euros la hora; 2,5 millones menos de 6 euros la hora y 1,4 millones menos de 5 euros la hora."*(El País, 13/07/13). Així, l'aparent avantatge de la burgesia espanyola fundat sobre la nostra creixent explotació és només un avantatge temporal que portarà indefectiblement a la necessitat d'una nova rebaixa de condicions laborals i de vida per recuperar un altre cop un mínim avantatge. **Cada reducció de condicions porta a la següent:** *"5,6 millones de trabajadores cobran por debajo del salario mínimo"*(5 Días, 06/12/10). *"CEO pide **despido gratis** para el primer año de todos los contratos fijos"*(5 Días, 18/10/13). Una de las revistes de la burgesia internacional ens resumeix el seu pla: *"Recientemente la revista Fortune se refería a la tendencia a **trabajar gratis** como «una corriente de futuro en recursos humanos. Algo que en una década será la norma.»"*(Expansión, 28/10/13) Simultàniament, segueixen els **assassinats laborals**: *"Al menos seis mineros han muerto este lunes sobre las dos de la tarde a causa de un escape de gas metano registrado en el Pozo Emilio del Valle"*(El País, 28/10/13)

Un obstacle a enderrocar: la competència que ens fem entre nosaltres

Un exemple que està sobre la taula ara mateix és la lluita dels treballadors de Panrico: mentre els companys de la planta de Sta. Perpètua porten dues setmanes de vaga contra vent i marea, els aparells sindicals subvencionats mantenen sota control la resta de centres per assegurar la producció i evitar que s'estengui la vaga. A escassos quilòmetres de distància, els treballadors d'Alstom acaben de rebutjar la reducció de les seves condicions, només per què l'Empresa iniciï un ERTO. A la planta de Delphi de St. Cugat s'anuncien 171 acomiadaments. En centenars d'empreses que no surten a la premsa s'estan imposant reduccions dràstiques de les condicions laborals, s'incompleixen sistemàticament els ja de per sí raquítics convenis, impera el despotisme més cru contra tot intent de protesta i d'organització. Prenem un altre exemple: Europastry, competidor directe de Panrico i comprador potencial d'alguna de les seves marques. Allà els companys han de lidiar amb un canvi de conveni i amb un acomiadament anti-sindical. No és obvi que

les condicions dels treballadors d'Europastry impacten directament en les de Panrico i viceversa? Si una Empresa aconsegueix imposar una reducció de condicions, l'altra haurà de fer el mateix inevitablement per seguir competint en el mercat. Separats en petites illes no anem enlloc: **necessitem una organització no subvencionada que unifiqui i dirigeixi aquests conflictes cap a una lluita general contra la Patronal i contra l'arrel d'aquests conflictes.**

¿Es plantegen els aparells sindicals subvencionats l'extensió i la suma d'aquests conflictes cap a una mobilització real de vaga general indefinida en una comarca, en una província i més enllà? No, tot el contrari, la seva estratègia es ofegar les lluites empresa per empresa, centre per centre, dividir-les i separar-les per sotmetre-les. Per complir aquesta funció de bombers socials és pel que reben les subvencions, els diners dels cursos de formació, els càrrecs en els consells d'administració, els càrrecs a les institucions, etc.

L'arrel del problema: el treball assalariat

L'arrel del problema és el **sistema del treball** assalariat que no és més que una forma moderna d'esclavitud i d'explotació, juntament amb el règim de **producció empresa per empresa** que porta a l'**anarquia de la producció**, a la competència fratricida i a la lluita intestina entre nosaltres (a la guerra comercial i també militar), a les crisis, etc. Només acabant amb l'arrel acabarem amb el problema. Per les organitzacions que fan seva la defensa de la supervivència del règim d'empresa i del treball assalariat –recobert amb el vernís que sigui– és impossible fins i tot la defensa d'unes mínimes condicions perquè cal sacrificar-les a l'"economia nacional", a la "viabilitat de l'empresa" (ja sigui societat limitada, anònima o cooperativa), en definitiva, al **manteniment del guany i de la nostra explotació.**

Sobre algunes suposades "alternatives" i els seus resultats recurrents

Ens poden solucionar alguna cosa les "cooperatives obreres" o la "gestió obrera" de les empreses? Un exemple recent aclarirà més dubtes que una llarga explicació teòrica: *"En las asambleas celebradas al viernes, los cooperativistas de Fagor Electrodomésticos recibieron el mensaje de que tendrán que responder por las pérdidas de los dos últimos ejercicios, que rondan los 153 millones."*(Cinco Días, 19/10/13). Contra qui faran vaga els cooperativistes de Fagor? Contra ells mateixos que són els socis propietaris de l'empresa? **L'anomenada autogestió, mentre subsisteixin el treball assalariat i la producció empresa per empresa, ens condueix només al manteniment de la competència entre nosaltres, a fer-nos empresaris nosaltres mateixos, a la gestió de la nostra pròpia explotació.**

Són només les "grans" empreses el problema? Tampoc. El 80% de las empreses de l'Estat espanyol tenen menys de 10 treballadors i tots sabem que és precisament en aquestes empreses on les condicions de treball són pitjors. **Limitar la lluita a les grans empreses és fer-li el joc a la major part de la Patronal i traïr els milions de treballadors explotats en les petites i mitjanes empreses.**

**¡PER L' EXTENSIÓ DE LA LLUITA A TOTS ELS CENTRES I SECTORS!
¡PER L'ABOLICIÓ DEL TREBALL ASSALARIAT!**

DIFÒN AQUESTA FULLA, ESTÉN LA SOLIDARITAT. FÉS-NE CÒPIA I PASSA-LA